مقدمه

صنعت حمل و نقل به عنوان یک حرکت اقتصادی، شامل آن بخش از فعالیت‌هایی است که با استفاده از کلیه شئون حمل و نقل (جاده‌ای، ریلی، هوایی، دریایی) و با به کارگیری زیربناهای مربوطه وظیفه جابجایی کالا و حمل مسافر را بر عهده دارد. در جهان کنونی، بخش حمل و نقل از جمله بخش‌های زیربنایی اقتصاد هر جامعه‌ای است که علاوه بر تحت تأثیر قراردادن فرایند توسعه اقتصادی، خود نیز در جریان توسعه دچار تغییر و تحول می‌شود. حمل و نقل با ایجاد نقش رابط میان تولید و مصرف به مثابه پلی است که بخش‌های مختلف اجتماعی و اقتصادی هر جامعه‌ای را امور آن را به سمت توسعه پیش می‌برند.

ایران امروز پس ازگذشت دو دهه از انقلاب‌شکوهمند خویش، با تک به اعتبار و به امکان توان بالقوه در کلیه بخش‌های گوناگون اقتصادی و از آن جمله بخش حمل و نقل در بسیری همواره از گذشته، هدف توسعه و پیشرفت راستانه رفته و امروز است با دارایه و روش‌بینی طراحان و معماران نظام نوین سیاسی و اقتصادی، موقعیت تاریخی و راهبردی خود را در کلیه زمینه‌ها بازیابند.

بخش حمل و نقل که هر ساله حجم انبوهی از کالا و مسافر را در سطح جهان جابجا می‌نماید، یکی از پیشتوانه‌های مهم اقتصادی بسیاری از کشورها است وکشور ما بدلیل موقعیت جغرافیایی ممتاز و منحصر به فرد، از شبکه گسترده و کارآمد راههای ملی اعم از آزاد راه، بزرگراه، راههای اصلی و فرعی، خطوط راه آهن و بنادر مهم و فعال در حاشیه دریای خزر، خلیج فارس و دریای عمان و فرودگاههای بین‌المللی و داخلی متعدد در سطح کشور مناسبترین راه ترانزیتی بین آسیا و اروپاست و در هزاره سوم چنین موقعیت ویژه و ارزشمندی می‌تواند مقدمات حضور پرتوان و مؤثر کشورمان را در مجموعه حمل و نقل جهانی فراهم سازد و ناگفتاری بیش ۴۲ آذر ماه از سوی شورای فرهنگ عمومی کشور بعنوان روز حمل و نقل نامگذاری است بر چنین قابلیت و توانی که تنها با برنوراندازی طی تحقق پذیر است.

الف- بخش حمل و نقل جاده‌ای

در قلمرو جمهوری اسلامی ایران بالغ بر ۸۵ درصد از کل جابجایی بار و ۹۵ درصد از کل جابجایی مسافر از طریق جاده صورت می‌گیرد و این شیوه حمل و نقل رایج‌ترین روش برای جابجایی کالا و مسافر در کلیه کشورها است. در این بخش بالغ بر ۱۸۰ هزار دستگاه انواع وسائل نقلیه سنگین باری و مدیوم، ۶۰ هزار دستگاه وسیله نقلیه عمومی مسافری فعالیت دارند که به طور متوسط سالانه بالغ بر ۲۰۷ میلیون تن کالا و نیز حدود ۳۶۹ میلیون نفر مسافر را در کشور جابجا می‌کنند.

عمده‌ترین نقاط عبور مرزی جاده‌ای کشور عبارتند از:

۱. بازرگان و سرو (هم مرز با ترکیه) ، خسروی (هم مرز با عراق) ، نرمابد، ۲. دوغارون (هم مرز با افغانستان) ، میرجاوه (هم مرز با پاکستان) ، دزشیر، ۳. آستارا، جلفا و بیله سوار (هم مرز با جمهوری آذربایجان) ، نوردوز (هم مرز با ارمنستان) ، ایجه برون ، باجگیران، لطف آباد و سرخس (هم مرز با ترکمنستان) در شمال

طول راههای برون شهری

نوع راه	درصد بهره برداری (تقریبی)	درصد اقدام (تقریبی)
آزاد راه	۸۹۰	۷۲۷
بزرگراه	۴۴۲۱	۱۱۱۷
راه اصلی	۲۲۲۰۲	——
راه فرعی	۵۳۲۳۳	——
راه روستایی	۸۶۲۰۹	——
طول راههای کشور	۱۶۶۱۸۵ کیلومتر	——

ب- بخش حمل و نقل ریلی

راه‌آهن جمهوری اسلامی ایران دارای شبکه گسترده و کارآمدی است که از مرز زرّی واقع در استان آذربایجان غربی به کلیکوی ترکیه و از طریق راه‌آهن ترکیه به شبکه راه آهنهای غرب‌اروپا و آسیا و همچنین در مرز جلفا ۱۴۶۶ کیلومتر راه آهن برقی از طریق جمهوری آذربایجان به شبکه سراسری راه آهن فقنازو ماورا فقنازو به جمهوریهای تازه استقلال یافته و در نهایت به راه آهن روسیه و در مرز سرخس از طریق راه آهن ترکمنستان، شبکه سراسری راه آهن کشورهای آسیای میانه و از طریق مرز میرجاوه به راه آهن پاکستان مرتبط است واز طریق بندر امام خمینی، بندرعباس، بندرخرمشهر بندر امیر آباد به دریا متصل می‌باشد طول خطوط اصلی یک خطه و دوخطه موجود آن به ترتیب ۴۶۱۷ و ۲۹۳ کیلومتر می‌باشد که در سال ۱۳۷۸ جابجایی بالغ بر ۲۸ میلیون تن بار و ۱۱ میلیون نفر مسافر را در این شبکه انجام داده است که البته با بهره‌برداری مناسب از زمینه‌ها وسایر امکانات موجود حمل و نقل در ایران اسلامی، همچون بنادر شمال ـ جنوب ـ ترمینالهای کانتینری ـ دریایی و مناطق آزاد تجاری و ترانزیت حمل و نقل کالا به اهمیت نقاط شاخ از مرزهای ذکر شده از امکان توسعه بسیار حیوی برخوردار می‌باشد.

ایستگاههای بزرگ و تکنیکالی راه آهن در سطح کشور عبارتند از:

الف- محور جنوب

قم ـ اراک ـ اهواز ـ خرمشهر ـ بندرامام‌خمینی

ب- محور شمالشرق

سمنان ـ شاهرود ـ مشهد ـ سرخس

ج- محور شمالغرب

تاکر ـ قزوین ـ زنجان ـ تبریز ـ جلفا ـ رازی

د- محور جنوبشرق

قم ـ کاشان ـ اصفهان ـ یزد ـ کرمان ـ بندرعباس

هـ- محور شمال

کرمان ـ فاطمه‌نور ـ ساری ـ بندرترکمن ـ گرگان

سایری دیودی و عروضی کالا های کشور از طریق راه آهن عبارتند از:

سرخس ـ جلفا ـ رازی ـ بندرامام ـ بندرعباس ـ خرمشهر ـ میرجاوه.

ج- بخش حمل و نقل دریایی

ازرشهای دور کشورما به عنوان یکی از کشورهای مهم در زمینه مسائل دریایی محسوب و به لحاظ موقعیت جغرافیایی و همچنین و برخوردداشتن آبراههای بین‌المللی و اتصال این آب راهها از طریق شاخراه ترانزیتی به کشورهای آسیای میانه از اهمیت خاصی برخوردار است. جمهوری اسلامی ایران حدود ۲۷۰۰ کیلومتر مرز آبی دارد که ۷۰۰ کیلومتر آن در دریای خزر و ۲۰۰۰ کیلومتر آن در خلیج فارس و دریای عمان واقع است. در ایران ۱۱ بندرتجاری فعال (۳بندر در شمال کشور و ۸ بندر در جنوب) به امر خدمات حمل و نقل دریایی اشتغال دارند. بنادر تجاری شمال دارای ۱۱ اسکله به طول ۱۶۱۵ متر و بنادر جنوب دارای ۹۰ اسکله به طول تقریبی ۱۵۰۰۹ متر شامل اسکله کالاهای عمومی ـ کانتینری و فضای و نفتی می‌باشند. در سال ۱۳۷۸ در این بنادر نزدیک ۴۲ میلیون تن ۳۲ میلیون تن کالا تخلیه و بارگیری و حدود ۱ میلیون نفر مسافر جابجا شده‌اند.

د- بخش حمل و نقل هوایی

کشور بزرگ اسلامی ایران بلحاظ موقعیت خاص جغرافیایی، وسعت سرزمین آبی و خاکی، پستی و بلندیهای مهم پیوسته، بیابانهای گوناگون و پراکندگی شهرها و به سبب تأمین سریع نیازهای مهم نیاز وافر به حمل و نقل هوایی دارد و در راستای برآورد این نیاز نسبت به ایجاد فرودگاهها با کاربری سازگار، تجاری به صورت داخلی و بین‌المللی در سطح کشور اقدام لازم به عمل آمده و به نحوی که در سال جاری ۶۴ فرودگاه فعال و ۱۹ فرودگاه غیرفعال در دست ساخت در کشورمان وجود دارد و صنعت حمل و نقل هوایی کشور در سال ۱۳۷۸ ،بالغ بر ۱۷ میلیون نفر مسافر و ۲۳۰۰۰ تن بار در پروازهای داخلی و ۳ میلیون نفر مسافر و ۲۷۰۰۰ تن بار در پروازهای خارجی را جابجا نموده‌است.

www.ketabha.org